

BIBELSK

TRO

3

/2018

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

27. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Er religion en privatsak?
- Det nye Jerusalem
  - Gratulasjon til Israel 70- års jubileum som moderne stat

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig
tidsskrift på evangelisk-
luthersk grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Tlf: 51 68 90 31

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i leder-
spalten.*

*Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig
for at ikke noe bryter
med stiftelsens formål og
grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Er religion en privatsak? Leder. Av <i>Olav Hermod Kydland</i>	4
Gud tilgir og renser Andakt. Av <i>Hans Erik Nissen</i>	5
Just som jeg er Sang. Av <i>Carlotte Elliott</i>	7
Fallet og opprettinga Guds ord og løfter. Av <i>Ragnar Opstad</i>	8
Og Ånden sier: Kom! Bokklipp Av <i>Asbjørn Aavik</i>	9
Kvi skjelv kvart lauvblad i den stille natt Sang. Av <i>Ragna Ryther</i>	11
Gjør alle folkeslag til mine disipler Kristen misjon. Av <i>Kjell Skartveit</i>	11
Det nye Jerusalem Bibelforum. Av <i>Per Haakonsen</i>	12
Gratulasjon til Israel 70- års jubileum som egen stat Israel 70 år. Av <i>Jon Olav Østerhus/Olav Hermod Kydland</i>	16
Claus L. Munk til minne Minneord. Av <i>Olav Hermod Kydland</i>	17
Islam: Bør islamistene fritt forkynde sitt hat i Norge? Aktuelt emne. Av <i>Eivind Gjerde</i>	18
Jesus i hjertet Bokklipp. Av <i>Hartvig Wagner</i>	22
Mitt eget kors Bokklipp. Av <i>Fredrik Wisløff</i>	23
Frafallet i endetiden Bokklipp. Av <i>Dag Risdal</i>	24
Bibelsamling på Audnastrand: 11.-15. juli 2018	26

”Nå er det vel der oven, Jeg intet enser her.
Se, oppfylt er nå loven, Og gaven given er!
Den tid vi var uvenner, Vår Gud forsonet blev,
Om enn jeg intet kjenner, Jeg tror Guds gavebrev.”

(Nr 283 v. 7 i Sangboken)

Er religion en privatsak?

AV OLAV HERMOD KYDLAND

I dag hevder mange at religion er en privatsak. Men la oss slå fast at selv om kristendommen blir regnet som en religion, så er den ikke det, men den er en åpenbaring av og om Den treenige Gud og hans frelsesgjerning.

Det hevdes at Karl Marx står bak påstanden: "Religion er opium for folket." Målet for Marx og hans tilhengere var å skape et paradys her på jord. Men den største hindringen for det var kristendommens lære. Ifølge Guds ord er det umulig å skape et paradys på jord, for det falne menneske ønsker å leve etter sin gamle egoistiske natur. Selv om marxistene forsøkte, mislykketes de fullstendig.

I vår tid brukes ofte et finere slagord: "Religion er en privatsak." Bjarne Hareide utga i 1956 en bok som heter "Skal kristendommen ut av skolen?" Her tar han for seg sosialistenes forsøk på å få bort evangelisk-luthersk kristendom i skolen. I den forbindelse skriver han:

"Det mest besnærende slagord som blir brukt i kampen om kristendomsfaget, og det som har hatt størst gjennomslagskraft i folket, heter: Religion er en privatsak! Dette er i realiteten en avlegger av det store, ofte skremmende revolusjonsord: Religion er opium for folket! Det har her fått en langt mer uskyldig form, men sier stort sett det samme, uten den revolusjonære farge, ja, det lyder likefram demokratisk.

Den negative konsekvens av denne maksime gir seg selv. Kristendommen bør avgrensnes til privatlivet og det indre hjerteliv. Samfunnet er nøytralt område. Kristendom og politikk f. eks. må ikke blandes sammen. I det offentlige liv regnes altså kristendommen fremdeles for gift og opium."

Dessverre har denne oppfatningen av kristendommen fått mange tilhengere. Det

hevdes at staten skal være nøytral, og alle religionene skal behandles likt. Men dette er en stor misforståelse og undererkjennelse av kristendommen.

Gud har skapt hele universet og holder det oppe. Han har skapt menneske til mann og kvinne. Ekteskapet er en skaperordning hvor én mann og én kvinne skal leve i et mongamt og livslangt forhold og bli mange.

Våre reformatoriske fedre talte om at Gud styrer verden på to måter eller ved to regimenter, det verdslige og det åndelige regimente.

Statens oppgave er å styre i det verdslige regimente etter lovens 1. bud (lovens borgerlige bruk). Den augsburgske bekjennelse, artikkel 28 om kirkemakten sier blant annet: "For statsstyringen har med andre ting enn evangeliet. Øvrigheten verger ikke sjelene, men legemene og de legemlige ting mot åpenbar urett og holder menneskenes i tømme med sverd og legemlige straffer."

I det åndelige regimente har Gud gitt kirken befaling om å forkynne evangeliet, tilgi og fastholde synder og forvalte sakramentene.

Bekjennelsen sier at den kirkelig og borgerlige makt må ikke blandes sammen. Videre sies det: "På denne måte skiller våre lutherske fedre mellom hver av de to makters plikter og befaler å holde begge i ære og anerkjenne at begge er en gave og en velgjerning fra Gud."

En kristen hører til både i det verdslige – og i det åndelige regimente. Å hevde at religion er en privatsak, fører til at staten opphøyer seg over både det verdslige og åndelige regimente. Det vil si at staten vil ikke ha noen autoritet (Gud) over seg, men vil selv styre i begge regimentene. Men det er opprør mot Den treenige Gud som har gitt staten mandat til å styre over legemene og legemlige

ting, men ikke over sjelene. Over sjelene og samvittigheten er det bare Gud som styrer.

Biskop Bo Giertz sier at staten kan ikke komme med noen trosbekjennelse eller noen egen moral: ” I samme øyeblikk som staten begynner å forkynne noen slags ideologi som ikke er grunnet i Guds lov, har den kommet inn på et område hvor man må vegre seg i å lyde den. For man skal lyde Gud mer enn mennesker.”

Videre sier han at dersom staten vil tvinge fram en seksualundervisning av den sorten som ville bety ”en statsmessig tvangsoplæring til usedelighet, da ville den grensen være nådd der kirken med all makt må sette seg til motverge og der alle kristne må nekte å bøye seg for statens diktat.” (Fra boka ”Kampen om retten” Lunde forlag 1979)

At staten er sekulær, kommer for eksempel tydelig fram i den nye loven, ” Lov om likestilling og forbud mot diskriminering”. Her blir det forbundet med bøter og straff for dem som diskriminerer noen for eksempel på grunn av religion, livssyn, kjønn, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk.

Ved denne loven fremmer staten nå ”en statsmessig tvangsoplæring til usedelighet.” I § 27, Innhold i læremidler og undervisning, sies det: ”I barnehager, skoler og andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr opplæring med grunnlag i lov, skal læremidlene og undervisningen bygge på formålet med loven her”.

Som en følge av denne loven, har verken foreldre eller lærere lov til å prioritere ekteskapet mellom én mann og én kvinne framfor homoseksuelle ”ekteskap”. Følgelig skal barna systematisk lære å bryte med Guds hellige Ord. Det vil føre til samvittighetskvaler og stor nød hos mange foreldre og lærere. Med andre ord: Staten har degradert Gud og opphøyet seg selv til ”gud”. Men Guds barn skal lyde Gud framfor mennesker. (Apg 4;19; 5,29)

Biskop Berggrav sier: ”Vil staten være total, det vil si når den selv vil være livsanskuelse og påtvinge en livsoppfatning, da er ifølge Luther djevelen løs. Da krever staten for seg

det helliges glans, da setter staten seg i Guds sted, da er den antikrist. Bare så lenge som øvrigheten har Gud til sin øvrighet, er den øvrighet etter Guds orden.” (Fra foredraget ”Når kusken er gal” 1941)

Prof. Carl. Fr. Wisløff skriver: ” – det er synd mot Gud om staten gir seg til å tyrannisere sjelene og vil bestemme hva de skal tro, mene og kjenne som samvittighetsplikt. For om staten vil tvinge og binde sjelene i overbevisningens saker, da kommer derav ikke annet enn samvittighetsnød, urett og forfølgelse. Da blir dommen i Guds ord aktuell: at hvor statens makt skiller lag med retten, der blir staten ikke Guds redskap, men en demonisk makt. (Luk 4,6; Joh 14,30; Åp 12-13).” (Fra boka ”Det kristne livet” Lunde forlag 1977)

Derfor må vi som lever i samfunnet med Jesus, være årvåkne og følge grundig med i utviklingen For vi er omgitt av antikristelige krefter som på alle måter vil føre oss bort fra troskapen mot vår Herre og hans hellige ord. Bare i troskap mot Ordet og samfunnet med Jesus, kan vi bli stående i åndskampen. □

HEFTE

”Frafall” av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Gud tilgir og rensar

AV HANS ERIK NISSEN

“Jeg var hos dere i svakhet, under stor frykt og beven,” (1 Kor 2, 3)

Alle dem Paulus vandt for Guds rike er ikke et resultat av hans frykt og beven. Vår maktesløshet frelser verken oss eller andre. Tross alt er hjelpeløsheten en nødvendig forutsetning for at Guds rike skal vokse.

Det er Guds godhet og nåde at han må bøye vår egen vilje for at vi kan gjøre og utrette noe. Det sitter langt dypere inngrodd i oss enn vi aner. Dypest sett er det bare Gud som vet hvor mye av oss selv som er med i vår tjeneste for ham. Vi må bekjenne denne synd for ham, og han vil tilgi for Jesu Kristi skyld.

Gud tilgir ikke bare, men han rensar oss også. Det gjør han på forskjellige måter. Sykdom, vanskeligheter i familien og mange slags motgang er redskaper i hans hånd. Gud har mange måter å bøye oss på.

Det gamle mennesket hater ydmykelsens vei, men det nye mennesket gleder seg over den. En vet at det er velsignelsens kongevei å bli fratatt alt sitt eget. Da det siste forsvarsverket var falt, sto jeg redningsløst fortapt for min frelser. Da var frelsens time kommet. Da fikk jeg øye på tornekrone. Det grep mitt hjerte fordi det fortalte meg hvor mye det kostet å frelse meg. Da merket jeg at frelserarmene omsluttet meg, og Jesus ble til frelse for meg. Da fikk jeg virkelig motta Guds nåde, og jeg fikk hvile i nåden.

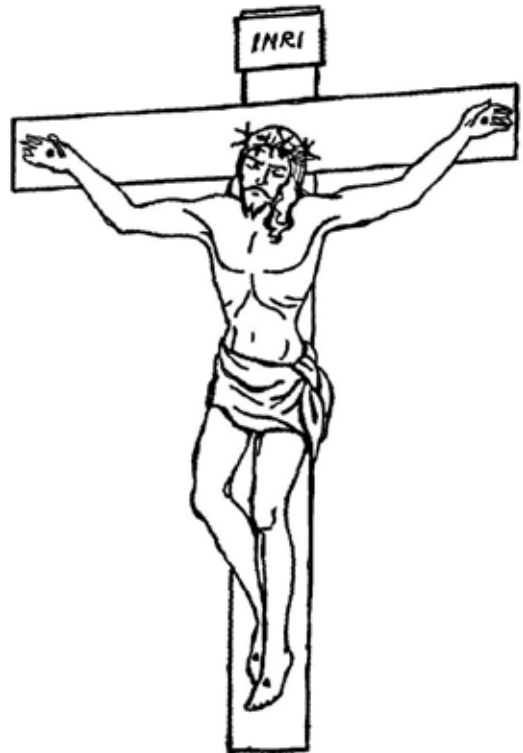
Slik er det også i tjenesten. Når det eneste jeg sitter igjen med er frykt og beven, da kjenner jeg menneskelig sett at alt er umulig for meg. Da blir man liten i seg selv. Jeg synes ikke at jeg har noe å komme med eller noe å gi. Tvert imot, min fornuft sier at jeg er

elendig og til hinder i tjenesten. Men slik er det ikke.

Nå er det ikke lenger deg og Jesus, men bare Jesus. Du makter ingen ting. Håpet er Jesus alene. Da er du et redskap i hans hånd. Da kan det sammen skje slik det skjedde i Korint: Troen er ikke avhengig av menneskers visdom, men av Guds kraft.

Æren tilhører Jesus alene!

(Oversatt fra dansk) □

Just som jeg er

*Just som jeg er – ei med et strå
Av egen grunn å bygge på,
Jeg uforskyldt må nåde få
Og kommer, o Guds Lam, til deg.*

*Just som jeg er – så syk og trett,
I synd og skam, i mørke tett,
La blodet rense bort hver plett!
Jeg kommer, o Guds Lam til deg.*

*Just som jeg er – så svak og arm.
Med sorg i sinn og tvil i barm.
Å, frels meg ved din sterke arm!
Jeg kommer, o Guds Lam til deg.*

*Just som jeg er – så fattig, blind.
Så hjelpeløs, så tung i sinn.
Å, ta meg til ditt hjerte inn!
Jeg kommer, o Guds Lam til deg.*

*Just som jeg er, - dog nå jeg tror
Hva du har lovet i ditt Ord.
Jeg tror, jeg tror ditt løftesord
Og kommer, o Guds Lam til deg.*

Av Charlotte Elliott

(Nr 193 i Sangboken. Skrevet i 1832, 1835. Til norsk 1876, 1928)

Fallet og gjenopprettinga

AV RAGNAR OPSTAD

Før syndefallet var jo Adam utan synd. Var det ikkje då lettare for han å stå imot freisting enn for oss? Vi veit at slangen gjekk vegen om Eva for å fella Adam. Dei var ikkje klar over kven denne slangen var. Han fekk venda augo frå Guds ord til treet og frukta. Dermed var det gjort. Eva tok av frukta og åt - og gav til mannen sin, som var med henne, og han åt, og slekta kom under Guds dom.

Er vi egentleg så mykje betre enn dei? Vi har Guds ord og bod og veit å kunna skilja mellom godt og vondt. Likevel kan vi falla og gjera tvert imot Guds vilje, endå vi på førehand veit at det er synd.

Ja, men er det ikkje likevel urettferdig at vi har arva Adam si synd?

Vi kan stilla eit motspørsmål: Er det ikkje tilsvarende like uforskyldt og ufortent at Jesus, som den andre Adam, har gjenoppretta syndefallet for alle menneske?

Liksom Adam sitt fall omfatta alle, slik har Jesu liv og "stedfortreder"-gjerning omfatta alle.

"Altså, liksom ein manns fall vart til fordøming for alle menneske, såleis vart og ein manns rettferdige gjerning til livsens rettferdiggjering for alle menneske." (Rom 5,18)

Vi fekk del i fallet gjennom vår fødsel, og vi får del i Jesu rettferd gjennom ein ny fødsel, ved tru.

Menneskeslekta vart etter fallet sett på ei ny prøve. Denne prøva gjeld forholdet til våre to stamfedre - som skil ætta i to flokkar.

Vil vi bli verande i arven frå Adam gjennom vantru og synd - og stå Den Heilage Ande imot, så kan vi det. Dette er den breie vegen kor dei fleste går. Mange av dei går kledde i fikenblad - som ingen

får ta frå dei. Alle desse er på veg mot den evige fortapinga. Ennå er det nådetid, men vi veit ikkje kor lenge.

Vil vi bli frelste, må vi, som sagt, fødest på nytt. Det er ikkje noko vi steller med sjølv, det

er Guds verk åleine. Korleis går det til? Det ser vi då Nikodemus kom til Jesus om natta. Jesus stiller alltid den rette diagnosen. Han begynte å plukka frå han fikenblada, slik at Nikodemus vart ståande åndeleg naken og fullstendig hjelpeløs.

Den åndelege hjelpa han deretter fekk, kan vi lesa om i Joh 3,14-16:

"Og liksom Moses lyfte opp ormen i øydemarka, såleis skal Menneskesonen lyftast opp, så kvar den som trur på han, skal ha evig liv."

For så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv."

Det står ingen ting om korleis Nikodemus hadde det då han gjekk heim att. Det er ikkje behageleg å bli fråtatt sin eigen kristendom og bli plassert utanfor, blant dei som ikkje har del i Guds rike. Kor mykje meir ettersom han var ein akta farisear, skriftlærd og rådsherre. Det var mange års gudsfrykt som fall i grus den natta.

Om ikkje før, så gjekk det iallfall eit lys opp for han då Jesus vart krossfesta. Der såg han koparormen levandegjort, det som Jesus hadde tala med han om tidlegare. Og Nikodemus var den eine av dei to som tok Jesus ned av krossen og gravla han.

Kva så med meg og deg? Måtte det vera som med Nikodemus - at Herren får ta frå oss det vi trur vi må ha og vera for å kunna tru på Jesus.

Gjenopprettinga - i vårt liv

Har vi fått del i det som den andre Adam utretta for oss, så må Herren få bevare oss på den smale vegen som vi då er kome inn på. Det er livsnødvendig å leva i lyset, at Ordet får døma oss for vår synd, ikkje minst når det gjeld vår vandring blant våre medmenneske. Er det samsvar mellom liv og lære?

Vi kan ein dag bli ståande utanfor himmelporten fordi Herren ikkje fekk døma oss - fordi vi

var så dyktige til å forsvare oss - med Guds nåde! Loven får ikkje gjera si gjerning med oss dersom vi ikkje vil omvenda oss frå den synda som loven dømer oss for, og som Den Heilage Ande peikar på inn i vårt samvit.

“Fritt de følger syndens røst, Dekker seg med nådens trøst, Vil av Jesus intet lære, Og dog sanne kristne være.” (Sb.nr. 174)

“Den som løyner brota sine, har inga lukke. Men den som sannar dei og vender seg frå dei, finn miskunn.” (Sal. Ord. 28:13)

I Korint var det grov synd som vart tolerert utan å verta påtala. I tillegg var dei oppblåsne i staden for å sorgja over tilstanden.

I 1 Kor 4,19-20, skriv Paulus: “Men eg skal snart koma til dykk, om Herren vil. Og då er det ikkje berre orda eg skal lære å kjenna hjå desse oppblåsne menneska, men krafta. For Guds rike ligg ikkje i ord, men i kraft.”

Våre medvandrarar ser vår ferd og dømer etter det dei ser - og ikkje etter våre kristelege talemåtar. Og dei ser nok meir enn vi sjølv er klar over.

Her er det inga hjelp i eit klart Kristusvitnesbyrd. Det er noko som skurrar. *“Eg har gjort etter Herrens ord,”* sa Saul til Samuel. *“Men Samuel sa: Kva er då dette for breking av småfe som lyder for øyro mine? Og kva rauting av storfe er det eg høyrer?”* (1 Sam 15,13-17)

Vårt liv blir lese som eit ope brev. *“De er vårt brev, innskrive i hjarto våre, kjent og lese av alle menneske.”* (2 Kor 3,2)

Eg blir mang eingong redd for at eg med mitt liv skal vera årsak til at nokon går fortapt. Det kjem nokre gonger opp så mange såre minner om synd, uforstand, menneskefrykt - og mykje anna.

Paulus talar om at eit kristenliv utan skjønsemd kan resultera i at nokon går fortapt. Han skriv noko om det i 1 Kor 8,9-13. Mellom anna seier han i v. 11: *“Då går den veike fortapt på grunn av din kunnskap - den broren som Kristus døydde for.”* Og i v. 13: *“Difor, om mat valdar at bror min fell, då vil eg i all æve ikkje eta kjøt, så eg ikkje skal valda at bror min fell.”*

Det er ei alvorleg sak at vi med eit slarve krisenliv hindrar Den Heilage Ande i å bruka oss i si gjerning til å vinna menneske.

Det var spesielt to personar som forstod kva som gjekk føre seg på Golgata. Det var Nikodemus og den eine røvaren som hang ved sida av Jesus. Når desse to kunne bli frelste, skjønar vi at evangeliet er for den største syndar og den frommaste farisear. *“Halt og blind byr han inn, Syndere og fromme. hvem som vil lytte til, Får til bryllup komme.”*

“Jesus står som frelsar foran hvert menneske. Han står også foran deg. Han har betalt for deg på forhånd - før du tar imot ham. Nå har han et eneste ønske, og det er at du vil godkjenne ham som den som fullt ut har ordnet din sak med Gud. Å gjøre det er å bli frelst av blank nåde. Da har du funnet inn til hjertet av Guds vilje.” (Hans Erik Nissen) □

Ånden og bruden sier: Kom!

AV ASBJØRN AAVIK

“Og Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, sier: Kom! Og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann uforskydt!” (Åp 22,17).

Ånden sier: Kom!

Da har han fullført sin gjerning. Han begynte ved

Ordet å la sin røst høre ved din stengte hjertedør. Så oppnådde han å få overbevise deg, få føre deg til Jesus Kristus, til nådestolen, hvor du ble tilgitt og rensset. Deretter tok han bolig i ditt hjerte. Det ble hans tempel - også ditt legeme. (1 Kor 6,19).

Nå er det over. Vandringen er til ende - en vandring du aldri skal få gjøre om igjen. Tempel-

tiden er over. Det ble bare noen få flyktende år levet under skiftende kår. Men du huset selve Guddommen i din bolig. Du hadde del i guddommelig natur, ditt eie var en guddommelig iboen. Uante muligheter lå for din fot under hele vandringen, krefter du kunne få ta i eie, la virke gjennom og ved deg. Kilder som skulle springe i ditt liv, strømmer som skulle flyte til andre. Liv og overflod av liv. - En opphøyet og herliggjort Kristus. - Dette og mye, mye mer var Åndens mål i ditt korte jordeliv.

Var en av tempelfløyende avstengt og mørklagt? Vandret du med nøkler i egne hender - nøkler som kunne låst opp til et enda rikere liv? Stengte du for Guddommens utbredertrang og utvidesselengt i ditt liv - eller var du helt overgitt til ham? Var det en bedrøvet Ånd din bolig huset, eller adlød du ham slik at han nådde den store frie utfoldelse i ditt liv og i din tjeneste? For som vannmassene trenger en turbin for å åpenbare sin kraft og makt - for å skape noe - slik trenger Guddommen menneskehjertes, menneskeliv for å vise hva Kristi kraft formår.

Uomsatt er selve Guddommen som de veldige vannfall - som selve Niagara. Men hver liten jordens rørledning som i omvendelsens time føres inn til disse mektige, evige, guddommelige vannfall, fra hjerter som springer opp for ham - de fylles.

Og som vannfallenes ubundne kraft ved turbinen omformes til lys og varme, slik skulle guddomskraften ved og gjennom våre liv bli jordens lys og varme. Gud når utover jorden, inn i menneskemyldret, kun gjennom og ved mennesker som selv slipper ham inn i deres liv - som åpner helt for ham - som lar Guddommen slippe til i livet. -

Nådde han sitt store mål, eller ble han skuffet? Nå er det over - er til ende. Frukttiden forbi - de unge sevjers tid til ende. Anledningene hørte din vandring til. Jorden var din menighet. Din ungdom, din manndom, din alderdom - i hver livsperiode hadde Ånden sitt mål, sin plan med dine evner, dine særannlegg, dine naturgaver. Han hadde en stor plan med

deg som menneske i din generasjon på jorden.

Nå har din generasjon nådd støvet til den foran deg. Den som kommer etter, haster mot samme grense. Når våre fedres støv er nådd, er alle Åndens anledninger og muligheter i vårt liv til ende.

Åndens jordiske bolig faller sammen og smuldrer.

Men da:

- Kom! sier Ånden.

Og han viste meg en elv med livsens vann som rant klar som krystall ut fra Guds og Lammets trone.

Til Guds og Lammets trone fører han deg.

Og Ånden har fullført sin gjerning.

Det var bare de korte år på jorden du kunne være hans bolig, hans tempel, hans redskap. Det var bare på jorden han kunne herliggjøre Kristus for deg - slik at Kristi skikkelse fikk stråle fram fra ditt eget liv i fornedrelsens kår. - Det var bare på jorden - i tåredalene og over de hete ørkenvidder han kunne få kilder til å velle fram, strømmer til å skape liv og en vårgrodd dag der alt var avsvidd. - Bare her nede var det at ditt beger kunne flyte over.

Nå er du framme ved selve floden - ved Lammets trone. Nå har du steget inn i Guds tempel.

- Kom! sier Ånden.

Og han overlater deg til Guds og Lammets trone. Selv haster han tilbake til jorden - om der var andre hjerter som ville springe opp for ham.

(Fra "Åndens tempel". Gry forlag 1964) □

Bestill Bibelsk Tro for 2018
og få nr 5 og 6 for 2017, samt
CD-en "Himmellengt" med
sanger av Olav Fjermedal.

Kvi skjelv kvar lauvblad

Kvi skjelv kvart lauvblad i den stille natt,
kvi dryp det blod på blomane i hagen?
Kvi er det auga slik av regsle fylt,
som elles lyser varmt som sol om dagen?

Kvi ligg du der, du herlege Guds Son,
åleine midt i strid og hjartekvida?
Kvi ligg du der og bed forutan von,
kven tvingar deg vel såleis til å lida?

Av Ragna Ryther
(Norsk Salmebok 1985, nr. 129, noe bearbeidet).

Guds Son i heilag kjærleik gjev seg sjølv;
vår synd hans reine sjel som klungren stingar,
så du og eg i rettferdsklednad kvit
skal eingong lyftast over stjernerningar.

Når me må møta vårt Getsemane,
då vil han stå i stråleglans ved sida,
og med si sterke, vare frelsarhand
til sæle venda alt det me lyt lida

Gjør alle folkeslag til mine disipler

AV KJELL SKARTVEIT

For mange år siden, det må være nærmere 40 år, viste NRK en dokumentar om kannibalisme på noen øyer i Stillehavet. En innfødt ble intervjuet om temaet og han kunne fortelle at hans bestefar husket at de spiste mennesker, rettere sagt fiendene som de drepte i krig. Og krig mellom stammene var det åpenbart det normale. Men en dag sluttet de med denne skikken, og da journalisten spurte hva årsaken var til det, svarte den innfødte: "Vi ble kristne og begynte å leve i fred med hverandre."

Jeg mener å erfare, uten å ha mulighet til å dokumentere påstanden, at det blir stadig mindre fokus på hva det vil si ikke å være en del av den kristne sivilisasjonen. Hva det innebærer at ondskaper ikke er eksistensielt problem for samfunnets innbyggere. Men på en Kristi Himmelfartsdag, og med terroren i Manchester friskt i minne, bør det være rom for litt tid til å tenke over hva denne, for mange, merkelige dagen innebærer, og hva den kan si oss om den konflikten vi står opp i.

Kristendommen er ikke en religion som alle andre, mange vil hevde at den ikke er en religion

i det hele tatt, men en åpenbaring av Guds mening med skaperverket. I kristen tro finner vi en Gud som, etter at skaperverket har vendt seg mot ham, steg ned og selv ble et menneske. Han ble sann Gud og sant menneske, vår bror og Guds enbårne Sønn tok regningen på seg. På Kristi Himmelfartsdag er det derfor en sann Gud og et sant menneske som tar farvel med sine disipler. Han er ikke lik deg og meg slik vi er i dag, han er slik han ønsker vi alle skal bli i oppstanden form. Men uansett, det er vår menneskebror som på denne dagen for snart 2000 år siden stiger opp på det som siden er blitt hetende Kristi Himmelfartsdag, og med det ble han allestedsnærværende. Han er ikke lenger bundet til et bestemt sted eller en bestemt tid. Han ble grunnlaget for den kristne kirke hvis oppdrag var klart: gå ut og gjør alle folkeslag til hans disipler.

Kristendommen ble født inn i et samfunn som i aller høyeste grad var en sivilisasjon, men samtidig er det grunn til å spørre om det var mulig for det romerske samfunnet å komme på et høyere nivå uten en humaniserende tro. For hva skal man si om et samfunn der en hersker må gi

hodet til Johannes døperen på et fat fordi stedatteren ber om det? Er det så sivilisert som mange vil ha det til?

Kristendommen gav imidlertid mennesket et nytt verdensbilde. Som en fugl Phønix vokste Europa fram etter Vest-Romerrikets fall. På skuldrene til den katolske kirke ble vi alle en del av noe større, både åndelig og materielt. Det er vanskelig for det moderne mennesket å forstå hva det innebærer at ondskaper ikke er et problem, vi er fortsatt så rotfestet i kristen tro at vi reagerer med avsky på overgrep mot uskyldige mennesker. Denne forståelsen av ondskap er imidlertid en av de viktigste konsekvensene av kristen tro; vissheten om at ondskaper er et resultat av menneskets fall og at Gud selv ble mennesket for å reparere det som en gang gikk galt. At mennesket var så verdifullt at Gud ofret seg selv ga oss begrepet menneskeverd. Vi ble likeverdige innenfor Gud. Ingen var hevet over Guds vilje med sine liv. Selv konger måtte kle seg i sekk og aske dersom det var nødvendig for å gjøre bot.

Jesu budskap om å gjøre alle folk til hans disipler har bidratt til å sivilisere store deler av verden. I Manchester var vi vitne til en kultur som har avvist dette budskapet. I islam er ikke ondskap et problem. Hevder man det rokker

man med troen på Allahs allmakt. Ondskaper er derfor nødt til å bli tolket inn som en del av det skapte, den må utgå fra Allah selv, som en del hans store spill med det skapte.

Hadde terrorangrepet skjedd for 50 år siden, ville vi våget å ha sagt at det handler om en kollisjon mellom to kulturer, mellom en kultur der ondskap er et problem og en kultur der den ikke er det. I dag har vi forkastet kristendommen, vi står igjen med en sekulær humanisme som står rådvill i møte med krefter den ikke forstår. Den sekulære humanismen ser ikke forskjell på sivilisasjoner, den klarer knapt å skille godhet fra ondskap. Den blir fornærmet dersom noen hevder at det vi trenger for å løse dagens konflikter, er å ta Jesu ord om å gjøre alle folkeslag til hans disipler på alvor: Hva muslimene trenger er rett og slett å bli omvendt til kristen tro.

I dag vil et slikt budskap bli oppfattet som like ekstremt som terroren i Manchester. Vi vil imidlertid tape kampen mot islam dersom vi fortsatt tror at den kan vinnes ved hjelp av politiske og militære virkemidler. Hva vi står oppe i, er en religiøs konflikt, og en slik konflikt løses kun ved hjelp av religiøse virkemidler.

God Kristi Himmelfartsdag!

(Denne artikkelen ble skrevet i mai 2017) □

Det nye Jerusalem

AV PER HKONSEN

I Åp 21 tales det om Det nye Jerusalem.

Johannes Åpenbaring har alltid vært en omstridt bok. De lærde grekere fant boken uspiselig både på grunn av den manglende litterære form og på grunn av det teologiske innhold som de fant alt for naivt. I vår egen tid har den bibelkritiske teologi hatt sterke innvendinger mot boken og noen har ønsket den strøket av Bibelens kanon.

Ser vi på kirkens tekstrekker, så forekommer Johannes Åpenbaring utelukkende som lesetekst. I den gamle tekstrekken (den første tekstrekken)

forekom tekster fra Åpenbaringsboken bare fire ganger. Men i den reviderte tekstrekken som vi nå følger, finner vi hele syv lesetekster fra Åpenbaringsboken. Det er en klar forbedring.

Mange viker tilbake for Åpenbaringsboken fordi den inneholder bilder og symboler som det kan være vanskelig å forholde seg til. Andre finner det vanskelig å akseptere de mange og sterke domscenene i boken og mener at disse ikke er forenelig med kjærlighetens evangelium. Men for noen er Johannes Åpenbaring et

stort trøstevangelium. Boken er skrevet til de forfulgte menigheter i Lilleasia. Hensikten er også å trøste og oppholde. Blikket skal rettes fremover mot det kommende. Budskapet gjelder selvsagt alle menigheter til alle tider. Mutter Basilea, Mariasøstrenes grunnlegger, sier at dette er boken som er skrevet for vår tid. Det er jeg enig i, og jeg har aldri funnet boken spesielt vanskelig eller utilgjengelig.

Johannes Åpenbaring er skrevet av apostelen Johannes som på den tiden var forvist til fangeøya Patmos. Patmos er en liten øy i Egeerhavet like utenfor kysten av Lilleasia, dagens Tyrkia.

Den teksten vi nå skal ta for oss er lesetekst 3. søndag etter Kristi åpenbaringsdag eller i åpenbaringstiden som det nå heter:

Joh åpenbaring 21,1 – 4 og 10 - 16

“Og jeg så en ny himmel og en ny jord.”

Vi står ved slutten av de åpenbaringer som er gitt Johannes. Det er Kristus selv som taler. Åpenbaringsboken begynner med ordene: *“Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham (Johannes) for at han skulle vise sine tjenere det som snart skal skje”*. Det er viktig å fastholde at dette er Jesu Kristi ord og ikke er Johannes private syner.

I det foregående kapittel 20 leser vi om dommen over djevelen som kastes i sjøen med ild og svovel. De som ikke ble funnet innskrevet i Livets bok ble likeledes også kastet i ildsjøen. Dermed er de frelseshistoriske begivenheter ført til ende.

Men for de som er innskrevet i Livets bok, gjenstår en ny tid. Jord og himmel skapes på nytt – slik det også står skrevet i Det gamle testamentet:

“For se, jeg skaper en ny himmel og en ny jord. Og de første ting skal ikke minnes, ingen skal mer komme dem i hu”. (Jes 65,17)

Denne verden går under, og det omtales i Bibelen som en kosmisk katastrofe. Men i ødeleggelsen av den gamle verden, ligger kimen til den nye. Dette er også beskrevet i

Peters 2. brev kapittel 3:

“Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med et veldig brak, og himmellegemene skal komme i brann og gå i oppløsning, og jorden og alt som er bygd på den, skal brenne opp”.

Men så heter det:

“Men vi venter etter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor”.

Hvor rettferdighet bor. Var det noe de første kristne savnet var det nettopp rettferdighet. “Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himlenes rike er deres”, leser vi i Bergprekenen. Herren ber sine disipler om å løfte blikket oppover, mot det kommende.

Her på jord hadde de kristne vært gjort til *“et skuespill ved spott og trengsler”*, leser vi i Hebreerbrevet (10,33). Slik har det vært til alle tider. Kristne har vært fremmede og utlendinger på jord. Men vårt håp er at det finnes et bedre land, det himmelske, og det lengter vi etter. (Heb,11-16)

Det som altså Bibelen stiller i utsikt for sine troende, en ny himmel og ny jord, er det som Johannes får se her. Herren er løftenes Ja og Amen. Det Han har lovet, kommer også til å skje.

At verden må skapes på nytt for at det skal bli mulig å fremskaffe rettferdighet, er også tankevekkende. Vi er vant med å tro at utvikling og framskritt også skal bringe rettferdighet. Rettferdigheten kan ikke vente, heter det. Men det er nettopp det den må. Denne verden ligger i det onde, sier Bibelen. Rettferdigheten og det gode samfunn ligger helt utenfor menneskets rekkevidde. Ingen har fått føle det sterkere på kroppen enn nettopp de kristne.

“Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem stige ned ut av himmelen...”

Det nye Jerusalem. Det gamle kjenner vi. Selv om vi gjerne valfarter dit, har det lite til felles med det Jerusalem som Herren selv skal skape. I Påsken hilser jødene hverandre med ordene: neste år i Jerusalem. For de fleste

jøder har dette ønske opp gjennom historien vært umulig å oppfylle i praksis. Men om de ikke kunne komme til det gamle Jerusalem, så kunne de i hvert fall håpe på å komme til det Nye Jerusalem. For Jerusalem var det stedet hvor Herrens hus stod, det stedet hvor han åpenbarte seg for sitt folk i gammeltestamentlig tid.

Hjem til Herren skulle jødene og det skal også vi andre. Evighetslengselen, lengselen etter Guds fullkomne rike ligger nedfelt i alle troenes folk - både i jøder og i hedninger. Det nye Jerusalem er i sannhet evighetens fullkomne stad. Det er som det står i Hebreerbrevet (11,10): *“vi venter på staden med de faste grunnvoller, den som har Gud til byggmester og skaper”*. Den er som en brud, prydet for sin brudgom.

Se, Guds bolig er hos menneskene

Syndefallets adskillelse er overvunnet. Vi er ikke lenger kastet utenfor. Gud selv skal bo hos oss og vi skal være hans folk. Bruden er forenet med sin brudgom. Paradiset er gjenopprettet. Herren går nå blant sitt folk.

At Herren går blant sitt folk, betyr at vi nå er like hellige som han er Hellig. Synden kleber ikke lenger ved oss. Jesus har båret den bort. Vi er like fullkomne som Gud er fullkommen. Derfor passer vi inn i det fullkomne Guds rike.

Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne

Døden skal ikke være mer, ikke sorg, ikke skrik og ikke pine. Det er en helt annen verden enn den vi kommer ifra. *“De første ting er veket bort”*, står det. Det som venter oss er den himmelske glede og den evige fred.

Men hvem er det som får del i dette?

I kapittel 7 får Johannes se den store skare som ingen kunne telle. De var fra alle folkeslag og stammer. De stod for Guds trone og Lammet i hvite kjortler og priste Gud. Johannes får spørsmålet:

“Disse som er kledd i de lange hvite

kjortler – hvem er de? Og hvor er de kommet fra?”

Engelen gir selv svaret:

“Dette er de som kommer ut av den store trengsel og de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod”.

Vi som skal inn i Guds rike, kommer alle ut av den store trengsel. Det er alle vi som ikke har hatt noe annet å håpe på eller fortrøste oss på enn Guds ord. Vi må si med salmisten (Sal 16): *“Jeg har intet gode utenfor deg”*.

De kristnes kår i denne verden er glimrende beskrevet i Bergprekenen. I saligprisningene leser vi:

“Salige er dere når de spotter og forfølger dere, og lyver allslags ondt på dere for min skyld.

Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. For slik forfulgte de profetene før dere”.

Så vil noen si at vi opplever ingen forfølgelse. Det er i så fall et dårlig tegn. For i Apostlenes gjerninger (14, 22) leser vi at *“Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler”*. Og Jesus sier i klartekst at *“dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld”*. (Matt10, 22) Og i Johannes evangeliet (15,19):

“Var dere av verden, da ville verden elske sitt eget. Men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden, derfor hater verden dere”.

Var det noe de første kristne fikk oppleve, så var det verdens hat. De måtte leve avsondret fra verden for å kunne bevare sin kristne tro. Så vil noen si at dette er ikke vårt problem i dag. I Midtøsten ja, men ikke her til lands.

Det er en foruroligende holdning. Vi lever i en avkristnet tid og det ville være underlig om ikke det oppleves som et problem. En sekulær og humanistisk åndsmakt rår grunnen i dagens Norge. Bibelen er blitt et fremmed gods for folk flest, og kristne blir sett på som en overlevning fra fortiden.

Den som er våken, ser dette og opplever anfektelsen. Mange kristne er fylt med sorg over tidens utvikling. Den som holder fast på Guds ord, opplever å bli fremmedgjort - endog i sin

egen forsamling. Troen har sin pris også i Norge.

Når mange ikke opplever det slik, så er det fordi de har funnet det mest bekvemt å skikke seg like med denne verden. For oss velferds-mennesker blir det i lengden for tungt å gå imot strømmen. Vi er ikke skapt til å leve isolert fra omverdenen. Det var heller ikke de første kristne, men for dem var troen en dyrebare eiendom. Da ga valget seg selv.

De første kristne ble forfulgt for sin tro. Det gjaldt især på den tid Åpenbaringsboken ble skrevet, under keiser Domitian (81-96). Han krevde å bli dyrket som Gud. Men kristne har bare en Gud, og det er hverken keiseren eller denne verden. Forfulgte kristne har til alle tider søkt tilflukt i Johannes Åpenbaring. Det gjelder ikke minst de kristne som i dag blir forfulgt i Midtøsten.

Men den tid behøver ikke være langt unna også hos oss. Kristendommen har ingen plass i det offentlige rom, heter det. Tro er en privatsak. Men den dagen myndighetene, det offisielle Norge, oppdager at troen bygger på et verdsett som er helt uforenelig med de verdier dagens samfunn bygger på, vil forfølgelsen sette inn også her. Da blir det vanskelig for kristne å møtes åpenlyst.

Troens folk har alltid hatt dårlige kår her i verden. Slik har det vært helt fra begynnelsen av. Jes skriver (25, 8):

“Og Herren skal tørke tårene av alle ansikter. Sitt folks vanære skal han ta bort fra hele jorden”.

De samme ordene lyder her i Åpenbaringsboken. I kapittel 7 leser vi:

“For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne”.

Det ligger fast at vi må gå inn i Guds rike under mange trengsler. For den vei er bred som fører til fortapelsen og mange er de som går inn gjennom den. Men den vei er smal som fører til livet, og få er de som finner den.

Kristne går inn i Guds rike med gråt i halsen. Vårt rike var ikke av denne verden. Her var vi fremmede og utlendinger. Vi søker et bedre land,

det himmelske. Når vi kommer dit, skal Herren selv tørke tårene av våre øyne.

Den hadde en stor og høy mur med tolv porter

Johannes ser for seg en veldig mur som vender i alle himmelretninger, altså en ringmur. Muren hadde tolv porter, tre i hver himmelretning. Portene blir overvåket av tolv engler og bærer navnene på Israels tolv stammer. At portene blir overvåket av engler betyr at ingen kommer inn der uten å ha fått sitt navn skrevet i Livets bok. Intet urent får komme inn i himmelen.

Videre står det at muren hvilte på tolv grunnstener og på dem var risset inn navnene på de tolv apostlene.

Det nye Jerusalem har som sitt fundament Israels tolv stammer og de tolv apostler. Altså Det gamle og Nye testamentet, hele Guds åpenbaring og frelseshistorie. Det er dette Paulus bekjenner i brevet til Efeserne (2, 20):

“Guds husfolk er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll”

Men det er også tankevekkende at Israel, som det eneste folkeslag i verden, på denne måten får sitt navn risset inn i evigheten. Israel er Guds umistelige tjener. Den betydning dette folket har hatt i Guds frelseshistorie skal minnes for all evighet.

Det sier oss at den som har problemer med Israel og jødefolket her i tiden, også vil få det i evigheten.

Staden ligger som en firkant

Det nye Jerusalem måles opp. Det kan virke unødvendig prosaisk og fremmed for oss. For hva skal det tjene til?

Og jeg må innrømme at jeg har grublet over det i mange år.

En ting er lengden. Tolv tusen stadier i lengde, høyde og bredde. Tolv tusen stadier svarer til 230 mil i hver retning. En stadie er 192 meter. Strekningen Oslo – Roma er på vel 200 mil – bare for å illustrere lengden.

Den geografiske utstrekning kan selvsagt ikke være poenget. Men tolkes tallene symbolsk, blir

12 menighetens tall og 1000 fullstendighetens tall. Det gir mening. Menigheten, Guds folk, er nå samlet inn og er fulltallig i det Nye Jerusalem.

Men det finnes en mening til, som går dypere. Det nye Jerusalem er en kube, det vil si det er like langt i alle retninger. Da burde det ha ringt en bjelle – for det innerste rommet i Templet – det Aller Helligste – er også en kube. Der var paktkisten plassert og der åpenbarte Herren seg. Det var selve senteret for jødernes gudsyndyrkelse. Vi leser om dette i 1Kongebok kapitlene 6 og 8. Mitt navn skal bo der, heter det gjentagende ganger.

Det nye Jerusalem er fullendelsen av det Aller Helligste. Det aller Helligste var forløperen, et bilde på Guds rike, det nye Jerusalem. På samme måte som paktkisten var sentrum i det Aller Helligste, reiser nå Gud og Lammet sin trone i staden. *“De skal vi se hans ansikt, og hans navn skal være på deres panner”*. Vi skal se Hans

ansikt. Gud har tatt sin bolig blant menneskene.

Til slutt

Her i verden er vi fremmede og utlendinger. Vi søker et fedreland. Den kommende stad. Som kristne føler vi på en dobbelthet. Vi bor her, men vi er ikke hjemme her. Vi er nødt til å leve i den verden vi er født inn i, og vi er nødt til å forholde oss til det som skjer omkring oss. Men samtidig lever gudsrrike inne i oss. Det forgjengelige og det evige lever side om side. Vi står på en måte med en fot i hver leir.

Vår trøst og vårt håp står til det kommende. Det nye Jerusalem er vårt hjem. Først når vi er hjemme i himmelen, har troen nådd sitt endemål.

Se, jeg kommer snart, sier Jesus til sine. Hele tre ganger lyder disse ordene i Åpenbaringsens siste kapittel. Og Johannes avslutter boken med å si: *“Amen, ja kom, Herre Jesus”*. Det er også vår bønn: Ja, kom Herre Jesus, kom. □

Gratulasjon til Israels 70-års jubileum som egen stat

AV JON OLAV ØSTHUS OG OLAV HERMOD KYDLAND

Torsdag 19. april 2018 feirer jødene sin nasjonaldag - Yom Haatzma'ut (5. iyar 5778 på jødernes kalender). Denne dagen vil det også bli markert at det nå er 70 år siden Israel ble gjenopprettet som stat og jødene over hele verden fikk et land som de kunne regne som sitt og som de kunne reise til uten å bli nektet adgang. Vi vil gjerne benytte denne anledningen til å sende våre hjerteligste gratulasjoner til alle jødene, både de som bor i Israel og de som fortsatt lever i diasporaen!

Det er i sannhet en sprek 70-åring vi ser foran våre øyne. På nesten alle områder er Israel nå sterkere enn de har vært noensinne siden landet ble gjenopprettet. Det gjelder områder som økonomi, vitenskap, innovasjon og nyskaping, teknologi, jordbruk, forsvar, medisin, vann-

forvaltning etc. Israel er helt i verdenstoppen innenfor disse områdene og listen kunne vært gjort mye lengre.

Dette har skjedd på tross av meget dårlige odds. Israels første statsminister David Ben Gurion har uttalt at oddsene for at Israel skulle overleve Uavhengighetskrigen i 1948-49 var 1:40 – altså 2,5 %. Men de overlevde! Og de har overlevd alle andre kriger de har blitt utsatt for, selv om marginene mange ganger har vært små. Hvorfor har det alltid bikket Israels vei? Fordi de er beskyttet av Israels Gud! Amos 9,15: *“Jeg vil plante dem i deres land, og de skal aldri mer bli rykket opp av sitt land, det som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud.”* Tarje Noraberg sa en gang: *“Den som ikke ser Guds finger i det som har med Israel å gjøre,*

Forts. s. 18 ►

Claus L. Munk til minne

Den 9. februar 2018 ble den danske forkynner Claus L. Munk forfremmet til herligheten hjemme hos Gud.

Etter flere år med alvorlig sykdom, førte det til at han i den siste tiden ble pleietrengende.

Claus Munk ble født på Bornholm i 1948. Etter endt skolegang og utdanning som bankassistent, var han i årene 1971 - 1975 student på Fjellhaug Misjonsskole. Etterpå var han i 14 år landsungsdomssekretær i Luthersk Mission (LM) i Danmark. Senere var han forlagssjef i LM i 12 år, og forlagsredaktør i 6 år. Ved siden av dette var han lærer ved LM's Misjonsskolen i 22 år.

Kontakten mellom Munk og Stiftelsen På Bibelens Grunn kom som et resultat i forbindelse med en lengre artikkel av han i det danske bladet "Nyt Liv" i slutten av 2013. Artikkelen tema var "Frafall - En nærliggende risiko for os alle". Denne artikkelen ble i 2014 publisert i et svensk blad som ble utgitt av Luthersk Litteratur - Misjon i Sverige. Samme året ble en bearbejdet og noe forlenget utgave av artikkelen trykt i bokform av Luthersk Missions

Bibelskoles Elevforening i kommisjon med Nyt Livs forlag i Danmark.

Med bakgrunn i utgivelsen fra 2014 inngikk Bibelsk Tro en avtale med "Nyt Liv" om en utgivelse på norsk med tittelen "Frafall - en aktuell trussel for oss alle".

Samarbeidet mellom Munk og Stiftelsen På Bibelens Grunn førte til at han ble bedt om å tale på bibelsamlingen på Audnastrand leirsted i 2015. I den forbindelse hadde journalist Ove Eikje et svært tankevekkende intervju med Claus Munk som i ble trykt i "Dagen" i august 2015. Det ble senere også gjengitt i Bibelsk Tro.

Claus Munk har hatt flere gode og oppbyggelige artikler i Bibelsk Tro, noe som vi har satt stor pris på.

Vi takker Gud for hva Munk fikk gi oss, både ved sitt hefte om frafall og flere artikler i Bibelsk Tro.

Våre tanker går til hans kone, Tove Munk, og deres fem barn, svigerbarn og barnebarn. La oss huske på dem i våre bønner for nådens trone!

Vi lyser fred over Claus L. Munks gode minne!

Olav Hermod Kydland

må be om klarsyn.” Det er kloke ord som vi alle bør legge oss på minne.

Israels nåværende statsminister, Benjamin Netanyahu, siterer ofte fra Bibelen i sine taler. Da han talte i FN i fjor høst oppfordret han først alle tilhørerne til å lese regelmessig i Bibelen, slik han selv gjorde. Deretter siterte han fra Jesaja 49,6: “Så vil jeg da gjøre deg til et lys for hedningefolkene, for at min frelse må nå til jordens ende.”

Israel er en fyrlykt i et kaotisk Midt-Østen og et lys for hele verden. Og vi tror for visst at dette lyset vil forsterke seg ytterligere i dagene som

ligger foran oss. Kanskje nærmer vi oss dagene Sakarja nevner i 8,23 av sin bok: “Så sier Herren, hærskares Gud: I de dager skal det skje at ti menn av alle hedningefolkenes tungemål skal gripe fatt i kappefliken til en jødisk mann og si: Vi vil gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere!”

Igjen: Gratulerer med dagen! Takk for alt dere bidrar med for at verden skal bli et bedre sted for oss alle. Og takk for at vi får lov til å være venner med dere!

(Opprop med 238 underskrivere.)

Bør islamistene fritt forkynne sitt hat i Norge?

AV EIVIND GJERDE

Den somaliskfødte islamistiske hatpredikanten Saed Rageah har nettopp vært i Stavanger og hold tre foredrag. Han var invitert av Islamsk Opplæringscenter i Stavanger. Er det greit at vi i ytrings- og reiligningsfrihetens navn slipper hatets fanebærere løs i vårt land? Nei! Det er ikke greit. Og nå må våre politikere sette foten ned og nekte muslimske hatpredikanter å komme til landet og utfolde sin destruktive virksomhet.

La oss i denne kronikken se kort på hva islamistene faktisk lærer. Det er et enormt behov for folkeopplysning om islamismen i vårt land.

Moderne islamisme grunnlegges

Startpunktet for moderne islamisme er 1928.

”Bibelens syn på sig selv”

Bok skrevet av Peter Olsen.

Se bokmelding i nr 5/2015.

Boka koster kr 70,- + frakt.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Det muslimske brorskapet blir stiftet i Egypt av Hassan al-Banna (1906-49). I 1941 grunnlegges Jama'at-i Islami i India 1941, stiftet av Abu'l-A'la Mawdudi (1903-79). Det store politiske gjennombruddet for islamisme kom ved ayatolla Ruhollah Khomeinis revolusjon i Iran i årene 1978-79.

Egypteren Sayyid Qutb (1906-1966) var sammen med Hassan al-Banna er svært sentral aktør i det muslimske brorskapet. Han regnes som selve grunnleggeren av den moderne jihadist-bevegelsen. Hans viktigste verk er ”Milepæler på veien”. Han skriver der at Allah er eneste hersker over hele jorden og bare han skal herske:

”Islam er intet annet enn Allah som erklærer at han vil sette den menneskelige rase i frihet fra lenker og slaveri. Allah erklærer sitt herredømme over hele jorden. Det innebærer at Allah også er sterkt imot alle menneskeskapte politiske systemer og autoriteter. Kompromissløst opprør mot alt på denne jorden som ikke er i overensstemmelse med islam er obligatorisk. Med stor kraft må vi eliminere og ødelegge alt som står i veien for Allahs revolusjon.”

Qutb ønsket permanent verdensrevolusjon.

Verdensherredømme

Islams og islamistenes endelige mål er verdensherredømme! Abu'l A'la Mawdudi påstod: "Muslimske nasjoner er helt spesielle fordi de har et oppdrag, en befaling fra Allah om å herske over hele verden, og til å være herrer over enhver nasjon i denne verden."

Islamistene er de som praktiserer islam slik Koranen foreskriver den! Islamistene kjemper for at islamske prinsipper skal styre alle sider ved samfunnet. Islamistene drømmer om det muslimske idealsamfunnet.

Islamistene kjemper hellig krig - jihad

Med jihad mener ikke islamistene bare å kjempe mot det onde i seg selv, men militær kamp mot alt og alle som reiser seg mot den muslimske drømmen om verdensherredømme og shariastyre. Hellig krig er krig i Allahs navn og med våpen i hånd.

Den nylig avdøde terroristen og islamisten Omar Abdel Rahman (1938-2017) uttalte:

"Hellig krig og dreping er islams hode. Hvis du fjerner dette, kutter du samtidig hodet av islam."

I USA er Abdel-Rahman kjent som "den blinde sjeiken". Han døde 18.02.2017 etter har blitt idømt en livstidstraff for terrorplanlegging i kjølvannet av bombingene av World Trade Center i 1993. Ni andre ble dømt sammen med han.

Islamistene er ikke galninger eller sadister

som har glede av å skade andre, men de føler seg forpliktet på en lære. Islamistene vil virkelig underkaste seg Allah og følge Koranens ord og Hadith. Jihad er plikt og ingen valgfri sak. De som ikke kjemper trues med helvetes ild (S 9:81). Å kjempe i Jihad er noe alle muslimer skal gjøre. Kun blinde og funksjonshemmede er fritatt.

Den eneste måten som garantert vil føre en muslim til Paradis er å dø i hellig krig – jihad. Ingen muslimer kan vite om de vil bli frelst eller forkastet av Allah på dommens dag. De såkalte martyrene som dør for Allahs sak, vil komme til Paradishagen der de får nyte 70 jomfruer første natten. Dette er en snedig måte å forføre menn til å gi sitt liv for islam.

Muhammeds lære om jihad

Muhammed begynte å forkynne sin jihad-lære da han var blitt mektig. Åpenbaringene om jihad stammer fra tiden i Medina. Muhammed flyktet fra Mekka til Medina i 622. Muhammed erklærte i Medina etter den avgjørende seieren: "Det skal ikke være to religioner i Arabia."

Kristne og jøder skulle "overtales" til å bli muslimer. Jøder og kristne fikk tre valg. De skulle enten ta imot islam, være jøder og kristne fortsatt, men betale en spesiell skatt – løsepenge – jizya, eller dø

Hele 60% av versene i Koranen handler om jihad - hellig krig. Jihad er en befaling om å

CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

kjempe mot og overvinne folk som ikke godtar islam.

”De som forkaster islam må drepes. Hvis de vender seg bort (fra islam), pågrip dem og drep dem der dere finner dem.” (Sure 4:91)

Jihad har tre stadier som Muhammed selv fulgte. Det første er svekket stadium. Muslimene er få, godtar landets lover og arbeider intenst for å bli flere. De tilpasser seg religiøst og kan formulere seg mer i retning av kristendommen. Den andre fasen er forberedelsesfasen. Muslimene er blitt mange. De forbereder seg på kamp både finansielt, fysisk, militært og mentalt. Det tredje stadiet er hellig krig. Muslimene skal ta overmakten og innføre islamsk styre. Dette ble prøvd i Libanon på 1980-tallet, men islamistene lyktes ikke.

Under 1. stadium er det tillatt med løgn, bedrag og å lyve om fredsavtaler. Det er også av taktiske grunner lov til å fornekte islam! Løgnen regnes som en del av jihad. Løgn er bra om det kan holde det onde borte og øke rikdommen.

Muhammed motiverte sine soldater i krigen med at de skulle få ta eiendelene til dem de overvant. Muhamed ledet personlig 27 slag og sendte sine styrker ut i 47 slag der han ikke var med.

Nasikh-prinsippet og selvmotsigelsene i Koranen

Det blir påstått at islam er fredens religion. Det er så langt fra sannheten som det er mulig å komme. Politikerne, akademikere og journalister som påstår at islam er fredens religion, hevder at det finnes positive ord om jøder og kristne i tillegg til de aggressive og hatefulle ordene i Koranen. Hvordan skal vi forstå denne selvmotsigelsen og alle de andre selvmotsigelsene i Koranen for eksempel, om alkohol (Sure 2:119 og 5:92)?

Svaret er at Muhammed mottok åpenbaringer i løpet av en 22 års periode (610-632). De milde ordene er fra tiden i Mekka da han var politisk og militært svak. De aggressive

ordene kommer fra tiden i Media da han var blitt sterk. Islamske lærde har derfor innført dette prinsippet for å løse selvmotsigelsene: De siste åpenbaringene skal overstyre de første som om de første ikke finnes! Dette kalles for Nasikh-prinsippet. Nasikh betyr å overstyre.

Sverdverset og Nasikh-prinsippet

Det mest kjente av de morderiske ordene i Koranen er det såkalte sverdverset:

”Drep de hedningene og avgudsdyrkerne hvor dere enn finner dem, omring dem og ligg på lur etter dem, og ta dem til fange på ethvert sted som er egnet til bakhold. Om de omvender seg og holder regelmessig bønn og gir til de fattige, så la dem gå sin vei. Allah er tilgivende og barmhjertig.” (Sure 9:5 Ali)

Dette verset sier at muslimer må slåss mot enhver som ikke vil omvende seg til islam, enten det er utenfor eller innenfor arabisk område. Sverdverset er et sent vers og overstyrer de tidlige fredelige vers. Overstyrte vers er som om de ikke fantes!

Islamistene hater jøder og kristne:

Jøder og kristne er islams fiender. Jøder og kristne skal bekjempes til all tilbedelse er rettet mot Allah. Sure 8:39. Jøder og kristne kalles aper og griser (Sure 5:60)

Jøder og kristne er islams fiender. Jøder og kristne skal bekjempes til all tilbedelse er rettet mot Allah. (Sure 8:39)

”Og kjemp mot dem til det ikke lenger er noe Fitnah (vantro og polyteisme, det vil si tilbedelse av andre guder enn Allah) og all religion (tilbedelse) vil være rettet kun mot Allah (i hele verden). Men hvis de slutter (med å tilbe andre enn Allah), så ser Allah Allseeren det de gjør.” (Sure 8:39)

En muslim må aldri bli venner med jøder og kristne.

Islamistene hater demokratiet

Islamistene avviser demokratiet. Det er folketyranni og avsetter Allah som lovgiver.

Islamistene er lojale mot islam og ikke mot lovene i de landene de bor i. Islamistene kan ikke støtte vantro herskere, eller dem de oppfatter som forrædere av islam (moderate muslimer og andre) Islam anerkjenner ikke menneskerettigheter, kvinners rettigheter eller demokratiet. De skiller ikke mellom politikk og religion. Dette avleder de av læren om Allahs enhet. For muslimer generelt og islamister spesielt er religion politikk og politikk er religion. En-rike-lære!

Islams todelte verden - krigens hus og fredens hus.

Islam skiller mellom krigens hus og fredens hus. Fredens hus (Dar al-islam) er de stater i verden der muslimene har makten og islamske prinsipper er anerkjente. Krigens hus (Dar al-harb) er de stater de islamske lover ikke følges. Navnet krigens hus skulle si det meste.

Islamistenes morderiske hat mot alle vantro

Islamistene hyller prinsippet - Al-Qaeda, Al-Faquhia - som fastslår at enhver som forneker en hvilken som helst islamsk sannhet, er en vantro. Det innebærer at enhver som ikke slutter seg helt og fullt til islamske prinsipper, kan drepes. De som

forlater islam og kritiserer islam, kan drepes. Muslimske ledere som bryter islamsk lov kan drepes. Egypts president Anwar Sadat (1918-81) ble likvidert av islamister for åpen scene for sitt samarbeid med Israel.

Muhammed tillot drap på kvinner og barn

Muhammed ble en gang spurt om det var greit å drepe kvinnene og barna til polyteister, eller de vantro. Han svarte: "Jeg ser på dem på samme måte som på foreldrene." (Hadith). IS-terroristene i Syria og Irak voldtok, slaktet og drepte både kvinner og barn.

Denne korte gjennomgangen viser den onde islamske fascismen i sin gru. I stedet for å slippe disse hatefulle personene inn i landet, skulle vi forby dem både adgang og opphold. Det burde våre myndigheter iverksatt for lengst, men de er forblindet av en falsk forståelse av islam og menneskerettighetene.

Vår hovedoppgave som Guds barn i møte med islamistene er å be og vitne for dem. Jesus Kristus er mektig nok til å befri disse menneskene fra de onde åndsmaktene de er underlagt. La oss be om det! □

CD

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Jesus i hjertet [Joh 14,15-21]

AV HARTVIG WAGNER

En kveld satt jeg på et enkelt arabisk hotell på Oljeberget i Jerusalem og kom da i samtale med noen av de unge guttene på hotellet. Alltid var de på plass fra tidlig morgen til sent på kveld. De slet på bagasje. De ordnet rommene og vasket gangene. Snart ropte det på dem fra den ene kant, og snart fra en annen. Lønnen var dårlig. Men alltid hadde de et smil med: "You are welcome, Sir!"

Slik lød deres vennlige svar når de ble bedt om en tjeneste.

"Jeg er en kristen" sa en av dem en kveld, "og det er han også" fortsatte han og pekte på en av kameratene som het David. Da tok David selv ordet: "Gud hjelper meg. Jeg har Jesus i mitt hjerte. Når jeg nå får fri kl.01 i natt, går jeg bort til kirken for å be. Jeg skal også be for deg! Gud hjelper meg" fikk David sagt mens popmusikken drønnet videre fra høytaleren.

Hva er egentlig pinse, høytiden vi nå feirer? Pinse er det under som skjer når Det nye testaments Jesus blir den bærende virkelighet midt i menneskets alminnelige hverdag. Det den unge, fattige arabiske gutten på hotellet jevnt og greit uttrykte med ordene: "Jesus bor i mitt hjerte. Han hjelper meg!" Og så føyde han til et "Halleluja". Og det betyr jo: "Lovpris Herren!"

Det er nøyaktig det Jesus selv uttrykker i dagens tekst: "*Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere*" (v18). Det er pinsens under. Det skjer når Han står for oss i sin herlighet:

Herren, vil tilbede, Gud den elskelige,
som oss vil innlede i sin Faders rike.

"Vi så hans herlighet" sier apostelen Johannes med henblikk på alt det disiplene fikk lov å oppleve i samfunnet med sin Mester, "*en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet*" (Joh 1,14).

Den herlighet er heldigvis ikke slutt. Den var

ikke bare for disiplene. Den er bestemt for deg og meg, ja for alle mennesker. Det gjelder alle når Jesus sier: "*Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere*".

Pinsens innhold er: Jesu Kristi herlighet, full av nåde og sannhet. Og når den herlighet går opp for et menneske, blir livet forandret. Ja, da blir vi selv båret gjennom alt. "Jesus hjelper meg," sa gutten på hotellet. Han fikk hjelp til å slite på de tunge koffertene, hjelp til å stå tidlig opp og hjelp til å holde ut på natten. Hjelp til å bevare humøret og smilet.

Kan du si det samme med undring, glede og takk: "Jesus hjelper meg"? Eller ble det kanskje vanskelig for deg? Jeg kunne også spørre: Har du noen gang opplevd pinsens under og glede? Det er i alle fall også tiltenkt deg, for Jesu løfte gjelder fortsatt: "*Jeg vil ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere*".

Det er nettopp Den Hellige Ånds gjerning å føre Jesus Kristus inn i vår tilværelse med hele hans nådes og sannhets oppløftende makt. Løftet om Den Hellige Ånd, om Jesu Kristi frelsende nærvær, gjelder ennå. Det er også tiltenkt deg!

Jesus setter bare en begrensning: Verden kan ikke ta imot sannhetens ånd, "*for den ser ham ikke og kjenner ham ikke*", sier Jesus.

Når Jesu Kristi herlighet er skjult for oss, og livet er blitt vanskelig, og vår kristendom bare en tung bagasje så er det fordi vi har rettet sinn og tanker mot et galt sted, mot denne verden. Den satser vi på, både gods og goder, klokskap og makt, også vår egen innbilte makt.

Men så er det heller ikke underlig at Jesu Kristi herlighet, hans nåde og sannhet er skjult for oss, og livet blir vanskelig. For verden kan ikke ta imot sannhetens ånd som den verken ser eller kjenner.

Derfor må en tale om pinse også være en omvendelsestale. Det var den første tale på pinsedag også, som Peter holdt. Han sa jo til sine landsmenn: "*Omvend dere, og la dere alle døpe*

på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave... La dere frelse fra denne vrangre slekt!” (Apg 2,38-40).

Også vi må stanse opp og ikke lenger satse på oss selv eller på denne verden, som ikke kan ta imot sannhetens ånd. Jesu løfte om å åpenbare seg i sin herlighet for oss til hjelp, trøst og frelse gjelder alene dem som vender om fra denne verden og i stedet holder Jesu bud.

Om dem hører vi Jesus si: *“Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far. Og jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham”* (v21).

De som vender sinn og tanker bort fra denne verdens ære, makt og gull, til Jesu løfter om hjelp og frelse, som møter oss i Bibelens ord, i dåpen og nattverden, i menighetens fellesskap og i bønner,

de som gjør det, skal ikke bli skuffet. For dem vil Jesus gi seg til kjenne i sin herlighet, så de kan si som David på hotellet: “Jesus bor i mitt hjerte. Han hjelper meg. Halleluja!”

Det er det vi forstår med pinse. Den fattige gutten David bad. Det gjorde også den mektige kong David. Det kan passe at vi slutter med en av hans bønner: *“Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg! Kast meg ikke bort fra ditt åsyn! Ta ikke din Hellige Ånd fra meg! Gi meg igjen din frelses fryd, og hold meg oppe med en villig ånd!”* (Sal 51, 12-14).

Og så vil vi med glede og takk si: *“Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir i all evighet. Amen!”*

(Denne artikkel er hentet fra boka: “Nåden vil høste hva den sår”) (Oversatt fra dansk) □

Mitt eget kors

AV FREDRIK WISLØFF

“Den som ikke tar sitt kors opp og følger etter meg, er meg ikke verd.” (Mat 10,38)

Man møter undertiden denne tanke: Skal Jesus bære sitt kors alene? Hvem vil i dag være Simon fra Kyrene?

Forsoningens kors måtte Jesus bære alene. I forsoningsverket kan ikke noe menneske hjelpe til. Selv Simon som bar Jesu kors det siste veistykke opp til Golgata, har ingen fortjeneste av Jesu frelsesverk, - likeså lite som de som spikret ham til korset. – Først når en sjel får se dette, at i frelsesverket kan jeg ikke hjelpe ham, for her er min hjelp bare et hinder, - her gjelder det bare å tro og takke, først da får en smake forsoningens nåde og korsets kraft. – Nei, Jesu kors kan ingen bære!

Og dog har også vi vårt kors som Gud legger på våre skuldrer, og som vi må ta opp og bære. (Mat 10,38)

Med kors kan man mene alt som blir lagt i vår vei og krysser våre egne ønsker og vilje. Og

intet menneske kan jo nekte at dette er et kors: Når en blind famler seg fram i mørket, når en vanfør heiser seg fram på krykkene sine, når en syk måned etter måned ligger på sitt leie, når en daglig lider under brutale eller vrangre mennesker, når en år etter år sleper seg gjennom livet med en tung gjeldsbyrde, eller uten noen dag å vite med sikkerhet om en får mat i morgen, - og mye, mye annet, - så er alt dette kors, - tunge og byrdefulle kors. Det er nok bare de som selv er under denne korsbyrde, som vet hvor tungt det korset er. Og dog er det én til som vet det: Jesus selv; for hans kors er så grenseløst mye tyngre enn det tyngste kors som noen gang er lagt på menneskeskuldrer.

I dag snur han seg til alle disse lidelsens korsbærere, - også til alle dem som bærer sitt kors skjult, så ikke noe menneske vet om det, som aldri klager eller sukker – han snur seg til alle og viser dem sitt kors. Om du rett får se det, vil han selv gi deg kraft til å bære ditt eget kors.

Han som har lettet opp under ditt kors inntil i dag, og hjulpet deg til å bære det, han vil hjelpe deg så lenge det finnes den minste lille flis av et kors på dine skuldrer. Det er dog ikke sikkert ditt kors blir lettere etter denne dag; men jo tyngre, dess større kraft, og til sist dess herligere forløsning. Ved å få øye på hans tunge kors, blir ditt eget så lite, og da lærer du å bære det med det rette sinn; for uten det rette sinn blir ikke korset det som det i kjærlighet var sendt til. Men vi kan dog i særdeleshet tale om korset når vi tenker på det vi gjør og det vi bærer for Jesu skyld.

Jesus beskriver vårt kors slik: *"Den som vil følge etter meg, han må fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg."* (Mark 8,34)

Korset er å fornekte seg selv! Si nei til det som gleder en selv, til det som er ens interesse og lyst, fordi en vet at den forsakelsen vil bli andre til gagn. Korset er å innrette sitt liv for andre og ikke for seg selv. Og det ikke bare én gang for alle; men om igjen i hverdagens småting og de daglige småvalg. Han må *"hver dag ta sitt kors opp"*, sier Jesus.

Ikke noe offer er for stort når det gjelder hans rike. Intet liv er for verdifullt til å ofres på selvlivets alter. Også her gjelder det: Får vi først øye på ham som går foran med sitt tunge kors, er det lille vi selv bærer på, ikke verd å kalles et kors.

Hold aldri et offer tilbake, om du kan bringe det.

La aldri en god gjerning være ugjort, om du kan gjøre den. La aldri et vennlig ord være usagt om du kan si det. Det gode du gjør, skal du aldri angre på, aller minst om det koster deg noe; men den som vil berge sitt liv, skal miste det.

Men glem ikke disse ordene: *"For min skyld."*

Av alle de kalde glass vann som er rakt på denne jord (Mat 10,42), skal bare få belønnes av ham. Kanskje bare ett blant tusen. For det er bare det som er gjort i Jesu navn, for hans skyld og med hans sinn, som har verdi i Guds øyne. Hvor skal ikke alle verdens sosiale gjøremål og alle våre egne gode gjerninger svinne inn på den dag når de ses under det synspunktet, når de settes under Guds øynes skarpe lys!

Det vi trodde var et kristenkors, og som vi mente vi bar etter ham, - var selvlaget, og han selv var ikke engang med. Vi må aldri tro at vårt eget kors frelser oss, om det ser aldri så smukt eller tungt ut. Først frelst ved hans kors, og så i takk fordi han bar det tyngste av alle kors, også mitt, med glede, følge i hans spor og med fryd å bære det lille kors han legger på mine skuldrer.

(Fra "Med Ham Til Golgata". Bibelsk Tro nr 2/2012)

Frafallet i endetiden

AV DAG RISDAL

Når Jesus av disiplene får spørsmålet om tegnet på hans komme og på tidsalderens ende, svarer han: *"Se til at ingen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill"* (Matt 24,4-5). Dette er altså et tegn som gjelder kristenhetens og menighetens indre liv, og av den grunn er det desto mer forførende.

Endetidens frafall er langt mer uhyggelig og satanisk preget enn et læremessig og

teoretisk fall. Her dreier det seg om onde åndsmakter som har det mål å føre mennesker inn i den evige fortapelse. På den måten får vi mot endetiden en "kristenhet" som i sin tid har vært preget av evangeliet og Guds ord, men som etter hvert er blitt uttynnet uten at de selv har merket det. Gjennom Jesu svar til sine disipler, får vi ikke noe oppløftende syn på kristenhetens fremtid. Vi får snarere et deprimerende bilde og advarsel mot frafall!

Med andre ord blir endetidens menighet

lite forankret i ordet om korset. Og det blir liten eller ingen forskjell mellom sann evangelisk lære og de mange avveier og religiøse retninger. Det blir vranglærere, falske messiaser og falske profeter som til og med skal gjøre store tegn og under. Troens folk burde nytte den forholdsvis fredelige tid vi nå har til å sette seg grundig inn i den bibelske og evangeliske lære, før det blir for sent!

Vi har allerede nå mange forførere. Vi kan tenke på ledere av verdensomspennende religiøse sekter. De har noe av de falske messiasers preg ved seg (for eksempel Jehovas vitner). Jesus nevner også falske profeter som skal føre mange vill (Matt 24,11.24.) Dette tegn går igjen: “... slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapeise. De fornokter den Herre som kjøpte dem, og fører over seg selv en brå fortapelse” (2 Pet 2,1). Her må det understrekes: Etter det historiske syndefallet lar mennesket seg lett forføre. Syndefallets gift er blitt så uhyggelig at mange heller lar seg forføre til fortapelse enn å la seg veilede til frelse!

La oss her ta med en påminnelse av den engelske predikanten C.H. Spurgeon: “Husk på at vi skal rettledede mennesker som enten går fortapt eller blir frelst, og de blir absolutt ikke frelst gjennom feilaktige læresetninger. Vi skal stå til ansvar for Gud.”

Nå er dette ikke noe nytt at folk lar seg forføre. Det har vel alltid vært slik opp gjennom tidene. Men mot avslutningen av denne tid skal det bli mer villfarelse og større forvirring enn noen gang i historien. De falske profeter i denne tid skal kunne stadfeste sitt budskap med tegn og under, “for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig” (Matt 24,24). Da er det vel ikke til å undres over at Jesus sier: “Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden?” (Luk 18,8).

Når apostelen taler om frafallet i bestemt

form, må det dreie seg om et konkret, historisk frafall på jorden av særlig omfang, som skal være et kjennemerke på endetiden. Fraffallet skal ha en uhyggelig karakter: “Den lovløse (Antikrist) kommer etter Satans virksomhet med løgnens makt og tegn og under. Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst. Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen” (2 Tess 2,9-11). Det er ransakende å stanse for dette, at når et menneske ikke tar imot

kjærlighet til sannheten, så overlater Gud den personen til løgn og villfarelse. Dette må vi merke oss! Sannheten (Jesus) er av den art at den må elskes, ellers ender det med frafall! Av den grunn står her “kjærlighet til sannheten”. Sannheten (Jesus) må elskes, ellers ender det med fortapeise.

Villfarelsen er altså Guds dom over dem som ikke vil tro på Jesus, han som er “veien og sannheten og livet” (Joh 14,6). Det er flere betegnelser i Skriften på denne person, som altså er Kristi rake motstander. Han kalles “syndens menneske” og “fortapelsens sønn” (2 Tess 2,3), og “den lovløse”

(2 Tess 2,8). Videre betegnes han som Antikrist (1 Joh 2,18) og dyret (Åp13). Alle betegnelser står i dypeste motsetning til de egenskaper som kjennetegner Jesus Kristus, Guds Sønn.

I ende tiden blir det avgjørende å kunne skjelne mellom det sanne og falske, mellom Kristi Ånd og Antikristens ånd. Bibelens Jesus kjennes på sårmerkene (Joh 20,20). “Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg” (Joh 10,27).

Forløperne til Antikrist benekter at Kristus er sann Gud og dermed faller Jesu stedfortredende forsoning bort! “På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud, og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Dette er Antikristens ånd, som dere har hørt skal komme. Forts. s. 28 ►

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

11 - 17. juli 2015

Motto: "Nærmere, Herre og Frelser, til deg" (Nr 535)

Talere: Gunnar Holth og Oddvar Dahl

Onsdag 11. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Dahl taler og synger. Holth avslutter møtet

Torsdag 12. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 10:30 Bibeltime. Holth: "Du sviktet aldri"

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Familiemøte. Dahl taler. Sang av Åshild og Finn Asmussen

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Holth taler. Dahl synger

Fredag 13. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Holth: "Du steg ned"

Kl 10.00 Barnemøte v/Finn Asmussen m/flere

Kl 13.00 Middag

Kl 15,30 Kaffe

Kl 16.00 Sangmøte v/Holth

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler. Barnekoret synger

Lørdag 14. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltide. Holth: "Du steg inn"

Kl 10.00 Barnemøte v/Finn Asmussen m/flere

Kl 12.30 Middag

Kl 15.00 Tur

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler. Barnekoret synger

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd. Dahl åpner og leder

Søndag 15. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/Dagfinn Natland

Kl 11.00 Møte. Holth. taler. Barnekoret og Dahl synger

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2018: Døgnpriser: Voksne kr 580, ungdom 13-19 år kr 340, barn 5-12 år kr 190, Familie maks kr 1900. Loftsrom kr 400. For vask av rom betales kr 150. Campingvogn/bobil kr 100 pr døgn. Telt: kr 100. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 100.

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 100, middag kr 170 og kveldsmat kr 100.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 80, middag kr 110 og kveldsmat kr 80.

Barn 5-12 år: Frokost kr 50, middag kr 80 og kveldsmat kr 55.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt.

Info/påmelding:

Dagfinn Natland, tlf 52799807/95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til
Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)

Tegn 2017-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2016, samt CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 264
4367 Nærbø

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

“Og den er allerede nå i verden” (1 Joh 4,2-3). Dermed ser vi at forløperne til Antikrist ikke taler vel om Antikrist, men de taler galt om Kristus!

Det som er det mest uhyggelige i endetiden er at Sjelefienden (Satan) synes å få veldig makt og velde over menneskeheten (2 Tess 2,9-10). Men som straff for dette grenseløse hovmat, *“sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen”*

(2 Tess,11). Det å stå imod sannheten (Jesus) får uhyggelige følger, både åndelig og psykisk.

Vi møter noe av det samme alvor i Åp 9,1 ff. Her beskrives, med sterke farger, den psykiske lidelse de mennesker vil få som vender Gud ryggen og ikke vil ta imot kjærlighet til sannheten. Vi møter dem som har gjort sitt valg mot Gud og ikke tatt imot Guds frelsende kjærlighet. Som straff for dette, står de forsvarsløse mot de sataniske åndsmakter som stiger opp av avgrunnen og piner og plager menneskene (Åp 9,1 ff). Skildringen kan minne om en gresshoppesverm. Men det er noe langt mer uhyggelig enn vanlige gresshopper. For de stiger nemlig opp av *“avgrunnens brønn”* (Åp 9,1). Denne brønn er de onde ånders tilholdssted. Utseendet er

uhyggelig. De minner om skorpioner og med løvetenner i munnen. Det er vanskelig å sette ord på dette, men vi møter en kombinasjon av forførelse og vold. Disse vesener synes å representere sataniske åndsmakter, men de makter ikke å overvinne dem som hører Kristus til, men kun de personer som ikke har Guds segl i sine panner (sammenlign Åp 7,3). Denne uhyggelige beskrivelsen kan tyde på at det mot tidens avslutning skal inntre en demonbesettelse i verdensmålestokk over alle de mennesker på jorden som ikke er gjenfødt og som altså ikke har fått del i Kristi fullbrakte forsoningsverk. I så fall kommer denne psykiske plage over menneskeheten som en straff over frafallet og som en frukt av det. Dette må bli en ubeskrivelig situasjon for de vantro mennesker: *“I de dager skal folk søke døden, men de skal ikke finne den. De skal stunde etter å få dø, men døden skal fly fra dem”* (Åp 9,6). Vi kan bare ane hvilken uhyggelig livslede menneskene på jorden da vil oppleve.

Fra Åp 9,13 ff. skildres en kommende krigskatastrofe på jorden med stadig større omfang og med tiltagende forherdelse mot Gud. Til tross for veldig plager og tyngsler, skjedde det ingen omvendelse. For Åp 9,21

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord

Kontonummer: 3201.59.73713

slutter vemodig slik: *“Og de omvendte seg ikke fra sine mord eller fra sine trolldomskunster eller fra sitt horeliv eller fra sine tyverier.”*

Som en illustrasjon på forkynner-situasjonen mot endens tid, vil vi ta med Andreas Laviks drøm. Denne mann var en åndshøvding innen Vestlandske Indremisjonsforbund. Denne drømmen mente han selv var en åpenbaring av det kristelige arbeids fremtid i Norge.

Han drømte at han var på et mørkt sted. Rundt omkring stod store fabrikker og verksteder. Men alt var forfallent og vanskjøttet. Maskinene stod. Der ble ikke arbeidet. Der var ikke et menneske.

Til slutt møtte han dog en gammel kone, som gikk og bar på en vannbøtte. Han stanset og spurte henne hva dette var for et sted.

Vet du ikke det da, sa hun. Det er jo her de har arbeidet for Guds rike. Det er indremisjonens gamle arbeidslokaler og verksteder. Men nå er det lenge siden det har vært folk her. Han spurte henne da hvor folket var. Som svar pekte hun ut over en vid, solfylt slette.

Straks forlot han henne og gikk ut på sletten. Der bølget store folkeskarer frem og tilbake. Men midt på sletten var der oppreist en stor tribune, hvorfra der ble talt til folket. Talene var religiøse, skjønne i ord og form og alt gjorde et festlig inntrykk. Lavik gikk da opp på tribunen og spurte om lov til å holde en tale. Man gav ham villig plass på talerstolen.

Da han stod ansikt til ansikt med de store folkeskarer, begynte han å forkynne evangeliet om Jesus Kristus. Han talte om Kristi død og soning for verdens synd. Men det var

som om ingen forstod ham. Til å begynne med hørte folk nysgjerrig og forundret på ham. Men de ble snart lei av det og begynte å le og snakke og spasere fram og tilbake som før.

Da forstod Lavik at ordet om korset var ganske ukjent her. Han sluttet å tale. Men i det samme han snudde seg og skulle gå ned, fikk han øye på en mektig blomsteroppsats som stod på tribunen. Den var full av de herligste blomster, et helt blomsterflor. Han så alle de andre bar blomster i knappullet og nærmet seg oppsatsen for å ta en rose.

I samme øyeblikk som han rakte hånden ut, hevet en mektig orm seg. Den hadde ligget ringet inne blant blomstene. Han så dens glinsende øyne, ble fylt med stor redsel og våknet.

På grunn av denne drøm næret Lavik bestandig en stor frykt for at Indremisjonsfolket skulle komme bort fra ordet om korset, Kristi stedfortredende lidelse og død, og ut på allmennreligiøsitetens blomsterslette.

Det var kanskje hans dypeste sorg i de siste år han levde, at ordet om korset ikke lenger lød med den gamle klarhet og kraft i forkynnelsen.

(Fra “Åndskampen i himmelrommet” , Antikkforlaget 2001) □

NB!

Husk å melde adresseforandring når du flytter!
Husk å oppgi fullstendig adresse!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen 1938-2016

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003

Charlotte Elliott 1789-1871

Hun var en engelsk dikter, sangskriver og redaktør.

Ragnar Opstad

Født 1938 på Nærbo. Realskole og handelsskole. Ulike kontorstillinger. Nå pensjonist.

Asbjørn Aavik 1902-1997

Født i Aavig i gamle Spangereid kommune (nå Lindesnes) En av Norges største forfattere av misjonsbøker. Skrev 44 bøker

Ragna Ryther 1885-1972

Folkkehøgskolelærer og sangforfatter. Ga ut seks diktsamlinger.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Jon Olav Østhus

Født på Fogn (Finnøy kommune) i 1953. Siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1979. Ledende stilling i et internasjonalt oljeserviceselskap.

Hartvig Wagner

Født i 1929 i Bråskov, Danmark. Cand. theol. ved Aarhus universitet 1954. Prest i Den danske Folkekirke i 28 år, 1957- 1996. Forstander på Indre Missions Bibelskole i Børkop 1974 – 1982. Medunderskriver under dokumentet ”Kirkens Ja og Nej” i 1964.

Fredrik Wisløff 1904-1986

Cand. theol, 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Dag Risdal 1934-2007

Cand. real. Studiesekretær i Indremisjonsselskapet. Bibelskolelærer på Fjellhaug 1969-76. Forkynner i NLM fra 1989 til han ble pensjonist.

Trygve Bjerkheim 1904-2001

Cand. theol. Redaktør i ”Utsyn” (NLM), forkynner, lærer og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	06. mai	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	13. mai	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg
Møter i Pinsen 19. - 21. mai.			Per Bergene Holm og Finn W. Knutzen. NLL
Lørdag	26. mai	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Einar og Rolf.
Søndag	27. mai	11.00	Dagfinn Natland
Mandag	28. mai	19.30	Eivind Gjerde. Tema: ”Forholdet mellom mann og kvinne i islam” Ordet og Israel
Søndag	03. juni	11.00	Terje Thorsen
Onsdag	06. juni	19.30	Bibelgruppe
Søndag	10. juni	11.00	Jon Olav Østhus
Søndag	17.. juni	11.00	Olav Hermod Kydland
Søndag	24. juni	11.00	Sølve Salte
Søndag	01. juli	11.00	Gunnar Soppeland
Onsdag	04. juli	19.30	Bibelgruppe

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Himmelen er vårt hjem

CD med sang av Namdal Mannskor.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no
Bankkontonummer: 32600739823
Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Be for Norge!

Av Trygve Bjerkrheim

**Be for Norge!
Be for landet,
At Guds gode Heilag-Ande
Vår liv må i miskunn sende,
Folket må til Gud seg vende!**

**Be for Norge,
For dei unge,
Dei som ligg i lenkjer tunge,
Dei som står i kveldens timar,
Høyrer afton-klokkor kimar!**

**Be for Norge,
At Guds nåde
Enno må i landet råde!
Herre, du vårt land må verna!
Leid oss under lovnads-stjerna!**

**Be for Norge!
Lat oss knela!
Myrket vil vår lukke stela.
Gud, må myrkemakti røma,
Landet som ein hage bløma!**

(Fra "Våren og vona" side 181. Lunde forlag 2002)

